

Emil Cioran, înainte de sine

Laurian Stăncescu

Este aproape un păcat de creație că nu s-a ivit niciun savant în mecanica și structura Universului care să fi măsurat și "citit" pulsația materiei din care explodau ideile lui Cioran. Astăzi am fi avut alfabetul uneia dintre cele mai străvechi scrieri filosofice despre existența și natura Universului. Degajările de energie risipite de Cioran în Univers pot fi asemuite cu o falie cosmică. În același timp, însă, gândirea lui Cioran nu-și găsește niciun rost sau sens, împotrivindu-se sieși ca unui falsificator sau răstălmăcitor de idei.

Căutând răspunsuri, Emil Cioran a răscolit natura lucrurilor până când i s-a revelat alchimia lor

arhaică. Astfel a aflat că el știa cultura Universului dinainte de revelație. A trăit într-o asceză totală a ideilor, răstignit de pustia sa metafizică. Drama lucidității absolute l-a chinuit pe Cioran toată viața, în căutarea cunoașterii...

Filosofia lui Cioran, seducătoare și apocaliptică pentru orice spirit, reprezintă pentru el eșecul sublim al gândirii sale. De altfel, toată creația semnată sau gândită de acest român universal nu este decât o controversă aprigă, fără ieșire. Uneori Universul incandescent sau întunecat crează materii inteligente și le aruncă în infinitul său ca pe un sine desprins.

O astfel de geamandură cosmică a fost și Emil Cioran pentru o clipă. Numai că pulsațiile uriașe ale materiei sale solare se întorceau mereu la miezul primordial din care venise. Astfel, Emil Cioran se transcende pe sine până ajunge anterior sieși.

Din acest loc doar Dumnezeu mai ține pasul cu el.

Schimbarea la față a lui Cioran. Excurs.

Între spiritual și politic
(în *Calendarul*, 2 ianuarie 1933)

Emil Cioran

(continuare din pagina 3) Și apoi, din moment ce un om nu crede în progres și nu admite o finalitate, o convergență în lumea istorică, nu știu de ce pentru aceasta ar fi preferabil să trăiască în secolul nostru decât acum patru mii de ani. Nu este niciun avantaj, pentru acela care are o perspectivă a eternității, a trăi în timpul nostru...

Pentru un spirit politic astfel de considerații sunt complet irelevante, deoarece este în structura spiritului politic limitarea, platitudinea și, ca o încoronare, nulitatea. Oamenii politici sunt niște nulități, niște inconștienți, incapabili să depășească ideea vulgară de eficiență. Pentru ei, realizarea exterioară și vizibilă, faptul imediat, plat și insignifiant (așa-l vede omul religios s.n.) sunt singurele care contează.

La noi, aproape întreaga generație este politizată. Speranțele care s-au pus în noua generație au fost profund înșelate. Mai sunt numai câțiva izolați care continuă cu probleme serioase, însă pentru aceștia viețuirea într-un astfel de mediu a devenit o imposibilitate.

Empirismul politic este atât de revoltător încât îți vine să renunți la orice gen de manifestare numai pentru a nu mai veni în contact cu el. Căci în această țară lumea este în așa grad politicizată încât la o gazetă articolele de altă natură decât cea politică sunt considerate inutile și ornamentale (în sens peiorativ), iar activitatea ce n-are rezonanță publică este desconsiderată până la dispreț.

În România numai strada contează. Și când te gândești că în ea sunt câțiva care se ocupă cu problema morții și a mântuirii!

Pagina 5 (Strada Sforii):

Ana-Maria Susan,
Visul de mântuire al lui Cioran

Schimbarea la față a lui Cioran. Excurs
Tentația politicului și a jertfii

Traseul de lectură:

